

je zopet očistil deželo Turkov. Srbi so pozabili na svojega prvega junaka ter proglasili Obrenoviča za kneza. L. 1817 je prišel slavni junak in osvoboditelj svojega naroda, kot begun nazaj v deželo. V noči od 12. na 13. jul. 1817 pa mu je dal Obrenovič v spanju odsekati glavo. Ta čin se je maščeval kruto na pravnuku Obrenoviča, kralju Aleksandru, katerega so lani v Belemgradu umorili. Vnuk Jurija Petroviča, kralj Peter I, pa bo te dni slovesno kronan.

Kronanje srbskega kralja se je vršilo včeraj, dne 21. t. m. Kralj je bil kronan s krono in žezlom, ki so narejeni iz topa, s katerim je streljal pred 100 leti pri osvoboditvi Srbije kraljev praede Karagjorgjevič na Turke. Kronanje se udeležijo tudi Slovenci, ki bodo prvokrat kot narod zastopani pri taki slovesnosti.

Italijanski prestolonaslednik. Minuli petek je povila italijanska kraljica princa, ki bo poklican enkrat nositi krono italijanskega kraljestva. Željno so že pričakovali v Italiji prestolonaslednika, kajti v osemletnem zakonu je imela italijanska kraljeva dvojica samo dve hčerki. Novemu princu bo ime: Humbert, princ piemonteški.

Nova krutost pruske vlade. Pruski ministr. predsednik je izdal nastopno odredbo, nad katero mora strmeti ves olikan svet. Glasi se tako: »Nedavno je javila »Preussische Lehrer Zeitung«, da je v južnih pokrajinah mnogo učiteljev, ki sicer uče v šoli v nemškem jeziku, ko pa zapuste šolo, ne skrivajo poljske svoje narodnosti ter se pogovarjajo samo poljsko bodisi s poljsko deco, bodisi s šolskimi odborniki. Tako postopanje pruskih učiteljev moramo nazivati nedostojno ter uporno. Zaradi tega odredujemo, da se odslej učitelji poslužujejo samo nemškega jezika, posebno v pogovoru s takimi osebami, o katerih se lahko sodi, da znajo zadostno nemški. Zahtevamo poleg tega, da se razgovarjajo učitelji s svojo rodbino samo v nemškem jeziku, a gospodom nadzornikom nalagamo dolžnost, da se pri vsaki priliki prepričajo, posebno pri vsakoletnih nadziranjih, v koliko izvršujejo učitelji to naredbo. Zategadelj je treba posebno paziti, da učiteljeva deca lahko govori nemško, ko hodi v šolo. Ko bi se našel kateri učitelj, da ne bi storil tega, imajo nadzorniki dolžnost, to naznaniti kraljevski vladi, in takemu učitelju se ima vzeti doklada. Ako bi pa to ne pomagalo, mora se začeti proti takemu učitelju preiskava, da se isti izključi iz službe. Res pruska krutost proti Poljakom je brezmejnna in v sramoto nemškemu narodu.

Dopisi.

Svetinje pri Ivanjkovcih. (Volitev — smrt.) Pri volitvi občinskega sveta mihalovskega, katera se je vršila dne 6. sept., morali smo občudovati slavne »Štajerčijance«. Čuditi se je moral človek njihovemu agitiranju in junškemu nastopu. Seveda so lahko tako nastopili, kajti bili so v dnu svojih src za gotovo prepričani, da se jim vendar enkrat posreči dobiti večino. Hoteli so pač naši »Štajerčijanci«, hoteli, pa kaj, da jim bojna sreča ni bila mila, čeravno jim je tudi umirovljeni podpolkovnik iz Maribora močno pomagal. V 3. in 2. razredu so poskusili, pa brez uspeha, potem pa so jo tiho pobrisali. Narodna stranka je torej prodrila z vsemi kandidati, izčistila popolnoma občinski zastop — »Štajerčijanci« so imeli namreč dozdaj 3 odbornike — in rešila tako čast narodne občine. Izvoljeni so bili v 3. razredu gg.: Simončič Jožef, Petovar Leopold, Pučko Ivan, Novak Tomaž; v 2. razredu gg.: Jerebič Anton, Munda Franc, Kaučič Mihajl, Podgorelec Jurij in v 1. razredu gg.: Bohanec Iv., župnik, Novak Matjaž, Bogša Alojzij in Kelemina Josip.

Dne 2. t. m. je umrl v Trstu v vojaški bolnici razvodnik 87. pešpolka Jakob Verzela

po kratki bolezni, katero si je nakopal na vajah na Primorskem. V tukajšni občini Veličane doma, bil je pred svojim vojaškim stanom priden, vzgleden fant, večleten naročnik »Slov. Gosp.« Bil je še le prvo leto pri vojaki in v dokaz, kako priljubljen je bil tam, je pisno g. stotnika, v katerem je pisal starišem, da je bil najpridnejši vojak, najboljši in najzanesljivejši razvodnik od stotnije, ki bi v par dneh postal podčastnik. Naj mu bo zemljica lahka tamkaj ob obalah adrijskega morja!

Sv. Trojica v Halozah. Kakor marsikje, trudili so se tudi pri nas naši narodni sovražniki, naše ljudstvo zapeljati o priliki letošnjih deželnoz. volitev v IV. občno kurijo ter jim vsiliti njihovega orehovskega preroka Vračkota. Odlikovali so se v tem poslu osobito uslužbenci graške hranilnice, katera ima v naši fari mnogo obširnih kmetijskih posestev, na kojih so še pred davnim časom naši ljudje gospodovali. V podporo so si pridobili nezavednega lehniskega predstojnika I. Vinkota, da je ljudem svoje občine naročal pri razdelitvi glasovnic, naj le Vračkota volijo, kajti tako »šparkasa želi.« Pribijali ali lepili so na mnogih hišah ob cesti velike lepake, raz kojih se je le cedila hvala za orehovskega Vračkota.

V nedeljo, dne 18. t. mes. je prišel celo jeden uslužbenec pri slabem vremenu k Sv. Trojici k maši, česar menda ob lepem vremenu dostikrat ne stori, ter je delil ljudem pri izhodu iz cerkve lepake, polne hvale za Vračkota z mnogimi pripombami, naj ga volijo dne 20. sept. Da je ljudstvo znalo, kake namene ima s temi lepaki nemčurska stranka, da je hoče namreč pridobiti za svojo podlago, za svoje hlapce, ki bi naprej samo oni gospodarili in si sčasom tudi našo lepo domovino v svojo nenasitno mavho spravili, pokazali bili temu človeku pot, od koder je bil prišel.

Prav umestno je torej bilo, da je nato stopil cerkovnik g. D. Skaza med ljudstvo ter mu dal s kratkimi besedami primerna in dokaj jasna navodila za volitev v IV. kurijo. Ljudje so bili lahko sprevideli, kaj imajo storiti in koga voliti.

Spoznal je potrebo spregovoriti nekaj o volitvah tudi poštar v Podlehniku ali Lehniku. Ta nagovor pa je bil take vsebine, da bi bilo mnogo bolje, ko bi omenjeni molčal. Poleg par nepotrebnih, vmes celo neresničnih črtic, kakor da volimo poslance že od 48. leta, da smo imeli prej 3, zdaj pa dobimo 4 poslance ter da bodo morali pri okrajnem glavarstvu po noči doposlane glasove sešteti, djal je tudi, da on od obeh kandidatov Vračkota in dr. Ploja nobenega ne priporoča; naj vsak stori in voli kakor hoče in da je sploh kaznjivo koga priporočati.

Zakaj pa niste hoteli, ali bolje, si niste upali ljudstvu potrebno povedati, ko vendar veste, da je pouka potrebno, posebno v tej stvari, da ga nasprotniki ne zmotijo. In če je po vašem čudnem mnenju kaznjivo priporočati katerega poslanca, zakaj pa niste takoj rekli prej omenjenemu hranilničnemu uslužbencu, da ga boste ovadili, ker deli med ljudstvo lepake, na kojih stoji skoro v vsaki 3.—4. vrsti: volite Vračkota! Zakaj niste prepovedali, ko je celo na vašo hišo pribil sličen lepak? Pa saj vemo, zakaj tega niste storili in se bali ljudstvu našega kandidata dr. Ploja priporočiti. Bali ste se pred hranilničnim uslužbencem, kateri je pred vami stal. Torej vsled bojzani ste opustili pouk in ste se škodili lepim besedam g. cerkovnika, ko je ljudstvo začelo zopet vpraševati, koga naj torej volimo, kateri je boljši. Ali ne veste, da ste s tem pripomogli nasprotnikom, da so imeli lažje delo pri pridobivanju ljudstva za našega nasprotnega kandidata. Ali vam ni znano, kaj se pravi sovražniku pomagati, sovražniku, kateri nam hoče vzeti jezik, vero in domovino? To pišemo, da se poboljšate in ne boste naprej še tako delovali. Ne upogibajte se našim narodnim nasprotnikom, sicer pridemo v kratkem zopet!

Iz St. Andraža nad Polzelo. (Našera z m e r e.) Ta mož se je torej postavil na čelo mokraškemu gibanju tukaj v St. Andražu, a ne zato, da bi podpral želje mokračev, ampak da bi se mu izpolnile njegove lastne želje. Ravno tisti čas pa so se bližale občinske volitve, kakor nalašč za njegove namene. Pridobil si je par zvestih pajdašev in ti pajdaši so letali po občini od hiše do hiše in na vse le mogoče načine begali in mamili volice. Izlivali so ves svoj žolč na veljavne može v občini, trdili, da se z občinskim, cerkvenim in šolskim imetjem grozno slabo ravna, da občinski odborniki strahovito odirajo občane. Njegovim agitatorjem pa je prišel še nek drug slučaj jako prav pri agitovanju. Takratni gosp. nadučitelj je namreč kupil tik šole nekaj zemljišča z malim vinogradom. Prosil je, naj se ondi postavi mal hlev. Svoje zemljišče bi on šoli podaril, proti temu pa bi bil hlev z zemljiščem vred prepuščen vsakokratnemu nadučitelju v brezplačno uporabo. Šolski in občinski odbor sta rada in soglasno vstrelila tej opravičeni želji, zato se je postavil v proračun za stavbo znesek po 225 gl. To je bila zopet zelo ugodna voda na njega in njegov mokraški mlin. Mimogrede bodi povedano, da so znašali takratni redni stroški za našo dvorazrednico »poldnevnim poukom po 140 gl. na leto. Vidite, kričali so hujšaki, vse mu dovolijo, na kant bo spravil občino. Pravili so, da bo vse drugače, ako pridejo na krmilo može njegove stranke. Občinski davki se bodo znižali na 15 %, sedanji občinski odborniki se ne bodo več mastili od občinskih dohodkov, pri cerkvi in šoli bo vse šlo kakor na vrvi. St. Andraž bo postal srečen kakor obljubljena dežela, po kateri se je cedilo mleko in med. Nevedni in zapeljani občani, ki so se dali zapeljati v zanjke zvitih mož, so onim prerokom bolj verjeli kakor svojemu blagemu dušnemu pastirju in drugim pametnim možem in ko je prišel dan volitve, je prišlo mokraških privržencev kakor listja in trave in ti so vrgli ves stari obč. odbor, volili samo le svoje odbornike, ki so si izvolili za župana najbolj zaslužnega svojega moža, posestnika in krčmarja Janeza Krajncu.

Novi župan je bil sedaj na konju. Ali začetek nove občinske vlade ni bil takšen, da bi bila zmagnujoča stranka lahko vesela. Že to je bilo pomenljivo, da so skoro vsi veljavni občani novemu močetu obračali hrbet. »Slab začetek«, mu je dejal nato pred vsemi možmi eden izmed starih občinskih svetovalcev. Novi občinski odbor ni prevzel nikakoršnih dolgov, pač pa še denarjev tako v občinski kakor v ubožni blagajni in končno še lepo svoto, nabrano večinoma iz prostovoljnih darov pod imenom »Zaklad za vzdrževanje domačih občin. revežev v hiralnici v Vojniku v proslavo 50 letne vlade Nj. Veličanstva.« Eno izmed prvih del novega odbora je bilo, da je hotel ta, čujte in strmite, odtegniti ravnokar imenovani zaklad svojemu plemenitemu namenu! Celo po odvetniku so si iskali pomoči, pa brez uspeha, stari obč. odbor je vedel prihraniti s trudom nabrano svoto svojemu namenu. No, občinska pisarna se je preselila iz dosedanje hiše, ki je bila v središču občine brezplačno na razpolago, doli v precej odstranjenjo Žabjo vas k novemu županu. Novi odborniki so noč in dan stikali glave skupaj ter brskali po računih, da bi našli poleno, katero bi vrgli staremu odboru pod noge, pa zastonj! Bilo je vse v najlepšem redu. A tudi drugače je novim možem izpodletelo. Kamor se je v okolico prikazal St. Andraž, povsodi je moral slišati: »Za božjo voljo, kaj ste mislili! Pa temu človeku ste se vsedli na limanice, ko ste imeli poprej vendar vse tako lepo uravnano!« Kmalu se je zvedelo, s kakim orožjem se je delalo ob volitvah. Ko se je zvedelo o mnogih brezimnih sramotljivih listih, ki so se takrat pisali o raznih osebah, katerim bi bili občani pač drugačno zahvalo dolžni in katere liste se je dajalo brati celo šolskim otrokom, in ko se je zvedelo, odkod so izhajali ti listi, gabiti

se je začela ta ostudna gonja celo posameznim mokračem. Marsikaterega je spreletavala sramota in kea, da ni vedel, kaj bi storil.

Velenje. (Naše narodne razmere.) Ako greš, drski bralec, po Velenju, misliš si boš, da si zabredel med same Pruse. Vprašal se boš: »Ali nisem na slovenskih tleh, ali hodim ob obalah Rena.« Govorica kmetov te še malo razveseli in ti kaže, da še v tem kraju živi slovenski življenj. Kako pa to, da samo pri prostem ljudstvu? Zakaj pa ne pri inteligenci? Kje pa je slovenska inteligenca? Ali je čisto nič ni? Ali je že izmrla? Ni še, še živi! Pa sedaj je ravno v nekem čudnem stanju. In v tem stanju se poslužuje skoro povsod, bodisi na ulicah, v gostilnah ali drugod, le blažene nemščine. In le malo, malo jih je, kateri govore izključno slovenski! Ne vemo sicer kolika noblesa ali bogve kaj drugega tiči v tem, da se zlobudra mesto milo doneče slovensčine spakodrana nemška zlobudra. Seveda se v prvi vrsti odlikujeta naši učiteljici s svojo nemščino. Doma iz slovenskih pokrajin (iz dežele Kranjske), nočete poznati več svojega materinega jezika, ampak hočeta imeti »echt-deutsche Gesinnung«. Na slovenski soli učiti, se od Slovencev rediti, pa ju je sram svojega materinega jezika! Kadar bodo vzgojevale nemčursko deca in kadar bodo dobivale za to nemčurske vinarje, tedaj lahko nemškutarijo. A sedaj, ko še dobivate slovenski denar, je to razžaljanje slovenskega naroda! Proč z nemškutarijo! Govorimo med seboj samo slovenski, poslužujmo se pri vseh prilikah samo slovensčine. Tako se bode slovenska ideja zopet lepo razvila in naš materin slovenski jezik bo zopet spoštovan.

Razne stvari. 8535

Iz domačih krajev.

Svojim oenjenim voliloem!

Sijajna zmaga je na slovenski strani, nasprotniki so vkljub silnim naporom podlegli! Tega izida se veselimo vsi Slovenci! Moja dolžnost pa je, da izrekam vsem vrlim volilcem iskreno zahvalo, ker so mi s tem, da so me izvolili s tako pretežno večino svojim deželnim poslancem, izkazali veliko in častno zaupanje. Ponavljam svojo obljubo, da se bom v deželni zboru vestno trudil za blagor svojih volilcev ter se na ta način tudi v dejstvu izkazal hvaležnega za njihovo zaupanje. Hvala in slava zavednim mojim cenj. volilcem! — Dvorni svetnik dr. Ploj, deželni poslanec.

Volitve. Vroč boj se je bil dne 20. t. m. v mariborskem volil. okolišu. In še ni izvojevan. Kandidat slovenskih kmetov Thaler je dobil 3743 glasov, kandidat nemških kmetov Lopič 4792, nemški nacionalc Stiger 6274, socialdemokrat Hilari 3207 glasov. Ker nobeden izmed kandidatov nima nadpolovične večine vseh oddanih glasov, treba je ožje volitve med Lopičem in Stigerjem, ki sta dobila največ glasov. Ožja volitev se vrši jutri v petek dne 23. t. m. Slovenci so sklenili, voliti v ožji volitvi g. Lopiča, ne pa trgovca in meščana Stigerja. Kogar še torej doseže pravočasno naš list, istemu svetujemo; naj voli kandidata nemških kmetov, ki se glasi: **Janez Lopič**, župnik v Cmureku! Da slovenski kandidat ni dobil več glasov in da ne pride v ožjo volitev, krivo je to, ker se je tako pozno razglasila njegova kandidatura. Vsi računi onih, ki so bili že skraja za Lopiča, češ da bo izvoljen, če ga Slovenci volijo, so bili napačni. Ako bi se tudi Slovenci vsi že v prvi volitvi postavili za kandidata Lopiča, še bi vedno bilo treba ožje volitve! — V ptujskem volilnem okolišu je dobil

slovenski kandidat dr. Miroslav Ploj 13376 glasov, kandidat nemškutarjev Wratschko 5363 glasov in socialdemokrat Vidmar 134 glasov. Dr. Ploj je torej izvoljen! — V celjskem volilnem okolišu je dobil slovenski kandidat Ferdo Roš 10286 glasov, socialdemokrat Mlaker 2195 glasov. Nemčurji so izdali na pristaše poziv, da se vzdrže volitve. Roš je izvoljen. — Živeli slovenski volilci! Slava jim!

Razmerje glasov: v mariborskem okraju, Maribor: Thaler 137, Lopič 10, Hilari 1318, Stiger 1073; Št. Lovrenc nad Mariborom: Th. 22, H. 33, St. 79; Gross Klein: L. 30, St. 36, H. 14; Svičina: Th. 9, L. 2, St. 53; Slatina in Spičnik: Th. 19, L. 1, St. 42; Plavč in Vrčiče: Th. 29, St. 31; Sv. Peter nižje Maribora: Th. 114, H. 1, Bračko 1; Laporje: Th. 44, St. 14; Sp. Polskava: Th. 24, L. 1, H. 2, St. 80; Vuhred: Th. 43, H. 29, St. 9; Sv. Anton na Pohorju: Th. 33, H. 1; Janžev vrh: Th. 32, H. 16, St. 14; Ruša: Th. 98, H. 21, St. 9; Fram: Th. 41, St. 43, H. 1; Morje in Jesensko: Th. 35, St. 23; Loka: Th. 65; Kapla: Th. 17, L. 2, St. 37; Eibiswald: L. 20, H. 9, St. 96; Oberhaag: L. 69, St. 66; Št. Johann: L. 87, H. 1, St. 53; Kamnica: Th. 21, H. 41, St. 30; Sv. Marijeta ob Pesnici in Dragučova: Th. 61, St. 13; Vosek: Th. 48, St. 18; Gornja Sv. Kunigunda: Th. 14, St. 82; Sv. Jurij ob Pesnici: Th. 10, H. 3, St. 130; Jarenina: Th. 64, St. 2; Vukovski dol: St. 27, Th. 11; Smolnik: Th. 49, H. 8, St. 19, Vidmar 1; Sv. Ana: Th. 29, St. 5; Jelovec: Th. 38, St. 14; Dešno in Stopno: Th. 66, St. 40; Pečke: Th. 42, St. 31; Štatenberg: Th. 31, St. 32; Št. Janž in Arlica: Th. 33, H. 15, St. 30; Ribnica: Th. 22, H. 105, St. 15. Zapečnik 1, Strajhar 2; Sp. Purkla: Th. 4, L. 37, St. 21; Ivnik: Th. 1, L. 20, St. 96, H. 9. Izid: Thaler 3743, Hilari 3207, Lopič 4792, Stiger 6274. — V ptujskem volilnem okraju: Ormož: Ploj 43, Wratschko 110; Ljutomer: P. 62, W. 103; Št. Lenart v Sl. gor.: P. 32, W. 53; Črmlensak: P. 38, W. 26; Sv. Lovrenc na Drav. polju: P. 159; Pišce: P. 192, W. 12; Rogatec: P. 6, W. 61, Vidmar 6; Sv. Rok: P. 2, W. 7; Videm: P. 74, W. 14; Sv. Benedikt v Sl. gor.: P. 81, W. 10; Trije Kralji-Ihova in Trotkova: P. 79, W. 18; Drvania: P. 65, W. 6, Thaler 4; Središče: P. 175; Obriž, Grabe, Šalovec: P. 182, W. 5; Sp. Veličina: P. 19, W. 42; Sv. Florijan na Boču: P. 64, W. 1; Donačka gora: P. 18; Stoperca: P. 45, W. 45; Zavrč: P. 37, W. 2; Gorenjski vrh: P. 44, W. 1; Turški breg: P. 42. Izid: Ploj 13306, Wratschko 5363. — V celjskem okraju: Celje: Rok 98, Mlaker 83; Slovenjgradec: R. 18, M. 5, dekan Šlander 1; Št. Jurij ob Taboru: R. 198, M. 13; Dobrna: R. 180; Frankolovo: R. 165; Ljubnica 75; Paka: R. 35; Brezen: R. 35, M. 4; Skomer-Hudina: R. 36, M. 1; Vitanje: R. 11; Zreče: R. 117; Marija Gradec: R. 265, M. 5; Stranice: R. 39, M. 9. Izid: Roš 10286, Mlaker 2195.

Prosimo za nadaljne podatke o deželnozbornih volitvah!

Volilni shodi. Dosta se nam še poročila o nekaterih shodih zadnje nedelje. Pomankuje nam prostora, da bi jih celotno priobčili. Obenem pa je tudi že prepozno! Torej kratko! V Središču so govorili dr. Omulec, prof. Šinko, poslanec Kočevar, kaplan Kozelj, tržan Kolarič. V Poljčanah je govoril kandidat Fr. Thaler in župnik Cilensek; v Studenicah kandidat Fr. Thaler, kmet Stupan, nadučitelj Vobič; v Laporju kandidat Fr. Thaler in dr. Rosina; v Slov. Bistrici župnik Gregorc, urednik Korošec, kandidat Fr. Thaler in župnik Medved.

Osebnosti. V Zgornji Sv. Kunigundi se je nastanil kot zdravnik g. dr. Fran Čeh, bivši zdravnik na graški bolnici.

Mariborske porotne obravnave. Dne 12. t. m. je bil obsojen posestnik Anton Kosar, ker je zažgal svojo hišo s tem namenom, da bi dobil zavarovalnino, na dve leti težke ječe.

— V torek, dne 13. t. m. so porotniki oprostili fanta Vincenca Gregorič iz Devine, ki je bil obdolžen, da je z ročico ubil viničarja Franca Vived. — 50letni viničar Franc Hare iz Vertičkega vrha je bil obsojen dne 14. t. m. v smrt na vešala. Umoril je namreč svojega lastnega otroka, katerega je imel s svojo 16 letno rejenko. Deklica je bila obsojena na 4 mesece in žena morilca, ki je vedela za razmerje, na 2 meseca težke ječe. — Jožef Liersaft, poštni pošt v Mariboru, je bil obsojen zaradi poverljivega uradnega denarja na eno leto težke ječe. —

Sv. Barbara nižje Maribora ima svojo poštno vožnjo, ki vsaki dan vozi od Sv. Barbare n. M. k Sv. Lenartu v Sl. gor. ob 9. uri dopoldne in pride nazaj ob 2. uri popoldne.

»Novi kandidat Joža Zdošek« je hotel zadnji trenutek g. dr. Ploja in Vračka spodrinuti. Jeli to politika? Ne, ampak zmešnjava.

Sv. Trojica v Slov. gor. Kramberger, posestnik v Črmlensaku, je bil pri Franko-Hongroise za slučaj požara zavarovan. Dne 19. avgusta t. l. ga je nesreča zadela in mu vpepelila hišo. Akoravno se je požar od svetotrojiskega zastopništva hitro v Gradec objavil in se prosilo, da bi se škoda kmalu cenila in odškodnina izplačala, še do danes, dne 19. sept. torej po preteku enega meseca ni bilo ne duha ne sluha o kaki komisiji. Ako se pomisli, da je Kramberger sploh bolan, da mora sedaj v skednju spati, ker nima druge strehe, tedaj lahko sprevidimo, kako prijazna je ta družba nasproti svojim zavarovancem. Nasproti je pa zelo hitra proti onim, ki svoje zavarovalnine ne plačajo. Takrat je hitro pismo od odvetnika tukaj. Pozor tedaj, prebivalci!

Vlak je skočil s tira dne 17. t. m. ob 1/2 2 v postaji Polčane. Dva voza je popolnoma zlomilo in trj močno poškodovalo. Od uslužbencev ni nihče ranjen.

Ogenj. Dne 15. t. m. so zažgali otroci posestnika Zmajšek v Prevorju pri igranju z užigalicami v sobi posteljo. Ogenj se je hitro razširil na celo hišo in gospodarsko poslopje. Zgorelo je vse. Otroci so se rešili iz goreče hiše. — Posebno pogosto gori na Ptujskem polju. Te dni je uničil velik požar v Gor. Gablovju hišo in gospodarsko poslopje posestnikov Zafošnika in Lubeja ter gospodarsko poslopje posestnika Kovačiča. Zgorelo je tudi eno tele in dve svinji. Govori se, da so zažgali otroci. — Nekaj dni prej je zgorela hiša in gospodarsko poslopje Tomaža Flegariča pri Sv. Urbanu. Vsa spravljena živila in krma je zgorela. — Dne 10. t. m. je gorelo pri Ptujski gori. Zgorela so poslopja Jurija Križana. — Posebno hudo zadene ogenj v jeseni, ko imajo ljudje že vse pridelke shranjene. Pazite toraj na otroke in užigalice. —

Svarjenje. Po Ribnici — in menda drugod tudi — je neki človek nosil protestantovsko sv. pismo, ter ga je mnogo razpredal. Kdor je kupil, — naj se ta knjiga zažge, ni prava, ker je od protestantovske sveto pisemske družbe. Ljudje nevedni so kupovali, ker je po ceni po 20 kr. ali 40 vin. vezana knjižica.

Iz slovenje-bistriške okolice se nam piše: Znana je nemška, zlasti posilnemška predrznost, ki usiljuje Slovincem svojo umazano robo. Ne ozirajte se na dejstvo, da žive ti, privandrani, nemški kulturonošci od naših krvavo prisluženih krajcarjev, razpečavajo Slovincem že po svojem izvoru sovražne predmete, kakor so n. pr. žveplenke »Südmark«. Zadnji čas je, da se otresemo Slovinci svoje mlačnosti in bojazljivosti ter zaženemo take vrste žveplenke prodajalcu pod nožo, magari da se pripeti to celo v kaki slovenje-bistriški restavraciji.

Ljutomer. Naselil se je v našem trgu narodni usnjar g. Al. Voglar, doslej na Kamensčaku, ter je prevzel prodajalno in zalogo usnja g. Škrleca. G. Voglar, izdeluje tudi kože vsake vrste ter jamči za dobro delo. Priporočamo ga slavnemu občinstvu najtopleje. Svoji k svojim!